

DFI / 448 / 8 / 1 / 2015

Stanowice, 28 października 2015 roku

al. ...

Szanowna Pani
Barbara Jawdosiuk
Dyrektor Departamentu Funduszy Inwestycyjnych
Komisja Nadzoru Finansowego
Pl. Powstańców Warszawy 1
00-950 Warszawa

2015-11-02
86413
DFI

Szanowna Pani Dyrektor,

W związku

wnoszę o wyjaśnienie przez Urząd Komisji Nadzoru Finansowego poniższej sprawy.

Stan faktyczny

Stan prawny

Punktem wyjścia należy uczynić konstatację natury ogólnej, że tajemnica zawodowa stanowi konstrukcyjny element obowiązku poufności, tzw. obowiązku dyskrecji, jaki ustawodawca statuuje w ramach działalności gospodarczej, która wiąże się z działalnością regulowaną, czyli wszędzie tam, gdzie zachodzi potrzeba uwzględnienia interesu osób (podmiotów) korzystających z usług świadczonych w ramach działalności wyspecjalizowanej, której realizacja wymaga dostępu do danych i informacji ściśle związanych, a niekiedy warunkujących nawet, interes prawny usługobiorców.

Ze względu na charakter dóbr prawnie chronionych, różny może być stopień modyfikacji zakresu obowiązku dyskrecji, gdyż jego granice muszą uwzględniać nie tylko wymogi sprawowania nadzoru państwowego nad podmiotami prowadzącymi działalność regulowaną prawnie, ale ponadto także typowe czynności podejmowane w związku z wykonywaną działalnością regulowaną.

W art. 280 ustawy o funduszach inwestycyjnych tajemnica zawodowa zdefiniowana została od strony materialnej, tj. w drodze określenia obszaru, w obrębie którego dochodzi do generowania informacji (danych) objętych ochroną prawną. Definicja materialna opisuje przedmiot ochrony nie od strony formalnej, tj. poprzez opatrzenie danej informacji klauzulą zakazującą jej upowszechniania, ale od strony specyfikacji treści informacji. Stąd zakres i przedmiot właściwej regulacji prawnej, w tym jej specyfika, determinują sposób podejścia do obowiązku powstrzymania się od ujawniania informacji zdobytych w trakcie wykonywania czynności typowych dla określonego obszaru aktywności zawodowej. Przepis art. 280 ust. 2 ustawy o funduszach inwestycyjnych każe uznać za tajemnicę zawodową informację „dotyczącą chronionych prawnie interesów podmiotów dokonujących czynności związanych z działalnością funduszu inwestycyjnego”. Informacja, jakiej przypisuje się walor tajemnicy zawodowej, zawsze pozostaje w związku z prowadzeniem działalności regulowanej.

Tajemnicę zawodową w rozumieniu przepisu art. 280 ustawy o funduszach inwestycyjnych stanowi informacja uzyskana przez osobę podlegającą obowiązkowi dyskrecji, w związku z podejmowanymi czynnościami służbowymi w ramach zatrudnienia, stosunku zlecenia lub innego stosunku prawnego o podobnym charakterze, dotycząca chronionych prawem interesów podmiotów dokonujących czynności związanych z działalnością funduszu inwestycyjnego, funduszu zagranicznego lub zbiorczego portfela papierów wartościowych, w szczególności z lokatami oraz rejestrem uczestników funduszu inwestycyjnego, funduszu zagranicznego lub zbiorczego portfela papierów wartościowych, lub innych czynności w ramach regulowanej ustawą działalności objętej nadzorem Komisji Nadzoru Finansowego.

Subsumpcja

Podsumowanie

W związku z powyższym osoby odpowiedzialne za ochronę informacji niejawnych, compliance oraz osoby zarządzające i nadzorujące, a więc osoby podlegające obowiązkowi dyskrecji, w związku z podejmowanymi czynnościami służbowymi w ramach zatrudnienia, nie dopełniły ciążących na nich obowiązków lub przekroczyły swoje uprawnienia. Zatem wniosek o zbadanie tej sytuacji w świetle powyższego jest zasadny.

W załączeniu pozwalam sobie przesłać dotyczące sprawy fragmenty wniosku o zawezwanie do próby ugodowej wraz z w/w załącznikami do tego wniosku.

Z wyrazami szacunku,